

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 1C/13/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6316200779
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: PhDr. JUDr. Silvio Boleček, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2019:6316200779.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Brezno, sudcom PhDr. JUDr. Silviom Bolečkom PhD., v spore žalobkyne R. P., narodenej XX. D. XXXX, bytom V., X. XXX/XX, práv. zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom Lučenec, J. Kráľa 5/A, proti žalovanému Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom Bratislava, Mlynské nivy 1, práv. zast. Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 44 250 029, so sídlom Poprad, Nám. sv. Egídia č. 93, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Jozef Beňo, PhD., v konaní o zaplatenie 373,20 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 373,20 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 373,20 Eur od 28.04.2016 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobu v prevyšujúcej časti úroku z omeškania z a m i e t a.

III. Žalobkyňa m á voči žalovanému nárok na náhradu preukázaných, odôvodnených a účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu domáhala od žalovaného zaplatenia sumy 373,20 Eur s príslušenstvom titulom vydania bezdôvodného obohatenia, ako aj náhrady trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že s právnym predchodcom žalovaného uzavrela dňa 30.01.2009 Žiadosť a zmluvu o poskytnutí pôžičky č. XXXXX, na základe ktorej jej boli poskytnuté peňažné prostriedky. Žalobkyňa poukázala na to, že v uzatvorenej zmluve je neurčito uvedená základná náležitosť zmluvy o pôžičke, ktorou je výška poskytnutej pôžičky, keď na jednej strane zmluva uvádza „schválenú výšku pôžičky“ v sume 2.600,-Eur a súčasne „celkovú sumu pôžičky“ v sume 3.749,-Eur. Uvedené má za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu podľa § 37 Občianskeho zákonníka. Sekundárne poukázala na to, že zmluva neobsahuje náležitosti požadované zákonom č. 258/2001 Z.z. a poskytnutý spotrebiteľský úver je tak nutné posúdiť ako bezúročný a bez poplatkov. Keďže žalobkyni bola poskytnutá pôžička v sume 2.600,-Eur a podľa predloženého prehľadu splátok a úhrad zaplatila žalovanému sumu 3.203,85 Eur, žalovaný sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil sumou 603,85 Eur. Žalobkyňa si žalobou proti žalovanému uplatnila nárok na zaplatenie sumy 373,20 Eur, čo predstavuje súčet úhrad, ktoré uskutočnila v období do 09.05.2013 do 13.12.2013. O skutočnosti, že žalovaný sa na jej úkor bezdôvodne obohatil sa dozvedela v priebehu mesiaca júl 2015 od svojho právneho zástupcu. K žalobe pripojila: prehľad splátok a úhrad, Žiadosť a zmluvu o poskytnutie pôžičky zo dňa 30.01.2009 a Všeobecné obchodné podmienky.

2. Súd žalobe žalobkyne vyhovel a vydal platobný rozkaz, voči ktorému v zákonom stanovenej lehote podal odpor žalovaný, čím došlo k zrušeniu platobného rozkazu zo zákona (v zmysle v tom čase platnej právnej úpravy).

3. Žalovaný v podanom odpore žiadal žalobu zamietnuť v celom rozsahu. Podľa neho zmluva o pôžičke obsahovala všetky náležitosti v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. V zmluve je jasne uvedená výška poskytnutej pôžičky 2.600,-Eur, výška splátky 81,50 Eur ako aj počet splátok 48. Termíny splátok (do 20. dňa príslušného kalendárneho mesiaca) sú uvedené vo Všeobecných obchodných podmienkach, kde je tiež uvedené, že splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy. Ďalej je samostatne v zmluve uvedená konečná splatnosť mesiacom a rokom. Žalobkyni bol zaslaný splátkový kalendár, v ktorom boli explicitne uvedené informácie o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Z uvedeného je možné vyvodiť aj termín o konečnej splatnosti. Podmienky k zmluve ako aj VOP boli žalobkyni odovzdané pred podpísaním zmluvy o pôžičke, a teda sa mohla s týmito oboznámiť a zvážiť či hodlá so žalovaným vstúpiť do záväzkového vzťahu. V zmluve sa nachádzal aj údaj o RPMN (19,92 %). RPMN sa rovnala úrokovej sadzbe, z čoho je zrejmé, že žalovaný nepožadoval od žalobkyne „nad rozsah“ úrokovej sadzby žiadne ďalšie poplatky a ani iné plnenia súvisiace s poskytnutím spotrebiteľského úveru poskytnutého na základe Zmluvy o pôžičke. Žalobné námietky ohľadom absencie náležitostí zmluvy sú tak neopodstatnené.

4. Žalobkyňa v reakcii na odpor naďalej trvala na tom, že zmluvu nemožno považovať za platne dojednanú. Ohľadom splátkového kalendára a Všeobecných obchodných podmienok, spochybnila, že by jej tieto boli pri podpise zmluvy predložené resp. by bola s nimi preukázateľne oboznámená. Poukázala na to, že obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách nesmú slúžiť k tomu, aby dodávateľ do nich ukryl dôležité dojednania, o ktorých je predpoklad, že uniknú pozornosti spotrebiteľa.

5. Žalovaný v duplike vzniesol námietku premlčania nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Poukázal na to, že pre začiatok plynutia objektívnej trojročnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, kedy k získaniu bezdôvodného obohatenia skutočne došlo, pričom v danom prípade to malo byť v čase zročnosti každej splátky úveru poskytnutého na základe Zmluvy o pôžičke samostatne. Keďže žalobkyňa podala žalobu dňa 09.02.2016, nárok žalobkyne od 20.02.2009 (splatnosť splátky) až do zaplatenia splátky dňa 20.12.2012 je premlčaný.

6. Súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 1C/13/2016 - 101 zo dňa 25.01.2017 tak, že žalobu v celom rozsahu zamietol. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 17Co/124/2017 - 186 zo dňa 27.09.2018 rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a III. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia vyslovil právny záver, že nepostačuje, ak termín splátok istiny je uvedený vo VOP, a teda súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu záveru, keď nepovažoval poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov, z ktorého dôvodu následne žalobu ako nedôvodnú zamietol. Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere musia byť dohodnuté v zmluve a nie v rámci Všeobecných obchodných podmienok. Pokiaľ zmluva o úvere neobsahuje náležitosti uvedené v § 4 ods. 2 písm. a), b), d) - j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V ďalšom konaní tak súd prvej inštancie uložil posúdiť náležitosti zmluvy o pôžičke zo dňa 30.01.2009 s prihliadnutím na právny názor odvolacieho súdu, vysporiadať sa so vznesenou námietkou premlčania a následne vo veci opätovne rozhodnúť.

7. Po vrátení veci odvolacím súdom súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom doplnil dokazovanie výsluchom žalobkyne, oboznámil sa s listinnými dôkazmi predloženými sporovými stranami a obsahom spisu Okresného súdu Brezno sp.zn. 6C/273/2014, a vo veci rozhodol.

8. Žalobkyňa pri svojom výsluchu uviedla, že o bezdôvodnom obohatení na jej úkor zo strany právneho predchodcu žalovaného sa dozvedela na základe listu, ktorý jej bol doručený v júli 2015. Vystupovala v konaní ako žalovaná, kde žalobcom bola spoločnosť Intrum Justitia. Kontaktoval ju právny zástupca, ktorý ju zastupuje v tomto konaní a následne dospeli k zmluve o poskytovaní právnej pomoci. V rámci konania boli súdu zasielané vyjadrenia a súčasne aj vzájomný návrh v tom čase žalovanej o prevzatie právneho zastúpenia a následné vyjadrenia prebehlo v mesiaci júl 2015. Predmetné konanie bolo zastavené.

9. Súd na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

10. Dňa 30.01.2009 žalobkyňa uzavrela s právnym predchodcom žalovaného (spol. Consumer Finance Holding a.s.) Žiadosť a zmluvu o poskytnutie pôžičky č. XXXXX (ďalej len „zmluva“). Z čl. III zmluvy vyplýva, že žalobkyni bola „schválená výška pôžičky“ v sume 2.600,-Eur, ktorú sa zaviazala vrátiť v 46-tich mesačných splátkach po 81,50 Eur. „Celková suma pôžičky“ predstavovala 3.749,-Eur. Konečná splatnosť bola 48 mesiacov. Pôžička bola poskytnutá pri ročnej úrokovej sadzbe 19,92 %, RPMN 19,92 % a priemernej RPMN 19,29 %. V časti VI. Vyhlásenia klienta žalobkyňa (okrem iného) vyhlásila, že súhlasí s výškou a počtom splátok uvedených v zmluve, tieto sa zaväzuje uhrádzať pravidelnými splátkami v termínoch a výške určenej zmluvou. V časti VII. Vyhlásenia zmluvných strán žalobkyňa zobrala na vedomie, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Všeobecné obchodné podmienky (ďalej len „VOP“). VOP neboli žalobkyňou podpísané.

11. V bode 6 VOP sú upravené podmienky splácania s tým, že klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku, a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch určených Splátkovým kalendárom, inak v sume a termínoch uvedených v zmluve a/alebo podmienkach a/alebo VOP. Pokiaľ nie je v Splátkovom kalendári a/alebo v zmluve a/alebo podmienkach a/alebo VOP stanovené inak sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzavretí zmluvy a/alebo doručení služby pokiaľ nie je dohodnuté inak.

12. Z predloženého prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalobkyňa celkovo uhradila sumu 3.203,85 Eur; úhrady nevykonávala pravidelne s tým, že prvú úhradu vykovala dňa 20.04.2009 a poslednú dňa 13.12.2013. V období od 09.05.2013 do 13.12.2013 vykonala úhrady v celkovej sume 373,20 Eur.

13. Z obsahu spisu Okresného súdu Brezno sp.zn. 6C/273/2014 súd zistil, že žalobkyňa bola v tomto konaní žalovaná o zaplatenie sumy 619,88 Eur s príslušenstvom titulom Zmluvy o pôžičke č. XXXXXXX (číslo zmluvy XXXXX) zo dňa 30.01.2009 uzatvorenej so spol. Consumer Finance Holding a.s. Podľa doručky žurnalizovanej v súdnom spise, žaloba spolu s prílohou bola žalobkyni doručená dňa 28.01.2015 do vlastných rúk. Dňa 30.07.2015 žalobkyňa (v zastúpení právnym zástupcom) v konaní uplatnila vzájomný návrh na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 619,88 Eur s príslušenstvom. Vzájomný návrh neskôr vzala späť a konanie o ňom bolo zastavené. Následne na základe späťvzatia žaloby zo strany žalobcu bolo uznesením č.k. 6C/273/2014 - 85 zo dňa 04.02.2016 konanie zastavené v celom rozsahu.

14. Podľa § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

15. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

16. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z.z.“) v znení účinnom do 30.11.2009, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

17. Podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom do 30.11.2009, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

18. Podľa § 4 ods. 3 druhej vety zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom do 30.11.2009, ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

19. Z vykonaného dokazovania považoval súd za preukázané, že medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného bola dňa 30.01.2009 uzatvorená zmluva o pôžičke, na základe ktorej právny predchodca žalovaného poskytol žalobkyni finančné prostriedky a táto sa ich zaviazala vrátiť spolu s dohodnutým úrokom. Medzi stranami ďalej nebolo sporné, že sa jednalo o zmluvu spotrebiteľskú v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zároveň o zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom do 30.11.2009. Súd preto posudzoval právny vzťah medzi účastníkmi ako spotrebiteľský a aplikoval naň nielen ustanovenia § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka, ale aj právne predpisy upravujúce spotrebiteľské zmluvy, a to zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy.

20. Po preskúmaní napadnutej zmluvy, v súlade s právnym názorom vysloveným odvolacím súdom v uznesení č.k. 17Co/124/2017 - 186 zo dňa 27.09.2018 (bod 11. odôvodnenia), súd konštatuje, že zmluva o pôžičke neobsahuje údaj podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom do 30.11.2009, a to konkrétne údaj o termíne splatnosti splátok. Žalovaný v tomto smere argumentoval tým, že tento údaj je uvedený vo VOP, ktoré však súd nepovažoval za platné zmluvné dojednanie, keď spotrebiteľ nemal možnosť nijakým spôsobom ovplyvniť obsah tohto dokumentu či vyjadriť sa k nemu. Navyše predložené VOP nie sú žalobkyňou ani podpísané, a teda v konaní nebolo preukázané, že v čase uzatvorenia zmluvy bola žalobkyňa skutočne aj s obsahom VOP oboznámená. Súd súhlasí s tým, že zákonu žiadnym spôsobom neodporuje, ak zmluva pozostáva z viacerých dokumentov (ako konštatoval Súdnny dvor Európskej únie v rozsudku sp.zn. C-XX/XX, Home Credit Slovakia proti M. V.), zároveň však má za to, že spotrebiteľ musí byť s obsahom týchto dokumentov oboznámený. VOP majú povahu všeobecných dojednaní, na ktoré odkazuje text zmluvy <<https://sk.wikipedia.org/wiki/K>>, a ktoré dodávateľ používa pre väčší počet uzatváraných zmlúv určitého druhu. Ide teda o tzv. „technický“ doplnok k zmluve a súd je toho názoru, že do takéhoto dokumentu, navyše nepodpísaného, nemôže byť zahrnuté také zmluvné dojednanie, pri ktorom zákon výslovne vyžaduje písomnú formu (napríklad § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z.). Podmienkou platnosti písomného právneho úkonu je totiž podpis konajúcej osoby, inak nemôže vyvolať zamýšľané právne následky. Je nutné tiež poukázať na to, že samotná zmluva o pôžičke v tomto smere ani len neobsahovala odkaz na dojednanie ohľadom splatnosti splátok vo VOP prípadne na splátkový kalendár, ale naopak v časti VI. deklarovala, že žalobkyňa sa zaviazala uhrádzať pravidelné splátky v „termínoch a výške určenej zmluvou.“ Na záver súdu o absencii údaju o splatnosti splátok v zmluve o pôžičke nemá vplyv ani to, že žalobkyni bol doručený splátkový kalendár, čo potvrdila pri svojom výsluchu, keď tento jej bol doručený až po podpise zmluvy, pričom sa jedná o dokument informatívneho charakteru vypracovaný právnym predchodcom žalovaného, a teda podľa názoru súdu nemá povahu platného zmluvného dojednania (ako výsledok konsenzu zmluvných strán).

21. V nadväznosti na uvedené tak súd konštatuje, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalobkyni na základe zmluvy o pôžičke je potrebné s poukazom na § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom do 30.11.2009 považovať za bezúročný a bez poplatkov a žalovaný resp. jeho právnym predchodca mal nárok len na vrátenie poskytnutej istiny v sume 2.600,-Eur a úhrady, ktoré žalovaný resp. jeho právny predchodca prijal nad rámec tejto istiny, tak predstavujú jeho bezdôvodné obohatenie (celkove v sume 603,85 Eur).

22. Súd sa tak ďalej zaoberal námietkou premlčania nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia vznesenou žalovaným. Ustanovenie § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka upravuje začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia a súčasne určuje dĺžku tejto premlčacej doby v trvaní dvoch rokov. Pre začiatok jej plynutia je rozhodujúci deň, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia na jeho úkor a o subjekte, ktorý sa bezdôvodne obohatil. Subjektívna premlčacia doba začína plynúť od okamihu, kedy oprávnený zistí skutkové okolnosti, z ktorých možno vyvodiť vznik bezdôvodného obohatenia na strane zodpovedného subjektu a orientačne aj jej rozsah tak, aby bolo možné približne určiť výšku náhrady v peniazoch. Subjektívna premlčacia doba začína plynúť najskôr so začiatkom objektívnej premlčacej doby. Ustanovenie § 107 Občianskeho zákonníka určuje objektívnu premlčaciu dobu, po uplynutí ktorej sa právo na vydanie bezdôvodne získaného majetkového prospechu vždy premlčí. Plynutie objektívnej premlčacej doby je upravené bez akejkoľvek závislosti na subjektívnej vedomosti oprávneného o bezdôvodnom obohatení získanom na jeho úkor. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je rozhodujúci deň, kedy skutočne došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia. K splneniu predpokladov pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby

potom nemôže dôjsť skôr, než bezdôvodného obohatenie vôbec vznikne. Okamihom, od ktorého sa začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby odvíja, je teda okamih vzniku zodpovednostného vzťahu z bezdôvodného obohatenia a to bez zreteľa na to, či oprávnený subjekt o svojom práve na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia vedel alebo nie.

23. V danom prípade je potrebné poukázať na to, že žalobkyňa plnila svoj dlh v mesačných splátkach a premlčanie sa tak posudzuje pri každej splátke samostatne. Objektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného teda začala u každej splátky (úhrady) plynúť okamihom jej pripísania na účet žalovaného. V prípade subjektívnej premlčacej doby súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že táto začala žalobkyni plynúť dňa 28.01.2015, kedy jej bola doručená žaloba v konaní sp.zn. 6C/273/2014 vrátane príloh, ktorých súčasťou bol aj prehľad splátok a úhrad, a teda týmto momentom žalobkyňa nadobudla vedomosť o skutkových okolnostiach (najmä akú sumu už preplatila), na základe ktorých mohla podať žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia. Z predloženého prehľadu splátok a úhrad ďalej vyplynulo, že žalobkyňa istinu úveru splatila splátkou uhradenou dňa 19.10.2012, z ktorej už suma 52,65 Eur a nasledujúce splátky (posledná úhrada dňa 13.12.2013) predstavovali bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného (jeho predchodcu). Žalobkyňa v konaní uplatňovala nárok na zaplatenie sumy 373,20 Eur, ktorá predstavuje úhrady za obdobie od 09.05.2013 do 13.12.2013. Objektívna lehota vo vzťahu k týmto úhradám by tak uplynula od 09.05.2016 do 13.12.2016 (podľa dátumov jednotlivých úhrad) a subjektívna lehota by vzhľadom na vyššie uvedené uplynula dňa 28.01.2017. Keďže žaloba bola súdu doručená dňa 09.02.2016, súd konštatuje, že žalobkyňa svoj nárok uplatnila včas, a preto jej žalobe v časti o zaplatenie sumy 373,20 Eur vyhovel v plnom rozsahu.

24. Pretože sa žalovaný s nespĺnením peňažného záväzku dostal do omeškania, súd žalobkyni priznal aj úrok z omeškania. Žalobkyňa si uplatnila úrok z omeškania od 14.12.2013, a teda odo dňa nasledujúceho po dni poslednej úhrady, ktorú žalobkyňa vykonala v prospech spotrebiteľského úveru. Súd má však za to, že keďže Občiansky zákonník pri bezdôvodnom obohatení neustanovuje čas plnenia, treba uplatniť § 563 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého je dlžník povinný vydať bezdôvodné obohatenie prvý deň po tom, čo ho veriteľ požiadal o splnenie. Keďže žalobkyňa súdu nedoložila výzvu, ktorou by žalovaného vyzvala na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 373,20 Eur, za kvalifikovanú výzvu súd považoval až samotnú žalobu, ktorá bola žalovanému doručená dňa 26.04.2016. Žalovaný mohol nasledujúci deň po doručení žaloby (27.04.2016) dobrovoľne plniť, čo sa však nestalo, a preto sa ďalší deň (28.04.2016) dostal do omeškania. V nadväznosti na uvedené potom súd priznal žalobkyni úrok z omeškania od 28.04.2016 z priznanej sumy do zaplatenia, a to vo výške 8 % ročne zodpovedajúcej § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.01.2013, a vo zvyšku príslušenstva žalobu ako bezdôvodnú zamietol.

25. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že žalobkyňa, ktorá mal vo veci v podstate plný úspech, má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania (vrátane trov odvolacieho konania) v rozsahu 100 %. O výške tejto náhrady súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP) v nadväznosti na ich vyčíslenie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Okresný súd Brezno, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok).